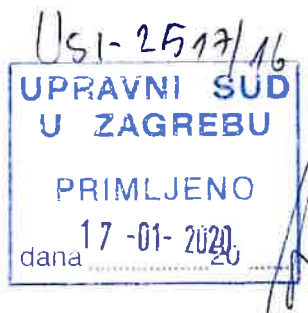

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1750/19-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [redacted] kojeg zastupa opunomoćenik, otac [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe A1 Hrvatska d.o.o. (ranije: VIPnet d.o.o.), Zagreb Vrtni put 1, koju zastupa opunomoćenica [redacted] radi reklamacije računa, odlučujući o žalbi tužitelja, zastupanog po istom opunomoćeniku, protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-2517/16-11 od 23. studenog 2018., na sjednici vijeća održanoj 14. studenog 2019.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-2517/16-11 od 23. studenog 2018.

Obrazloženje

Osporenom presudom prvostupanjskog upravnog suda odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem odluke tuženika, klasa: UP/I-344-08/16-01/411, urbroj: 376-05/AP-16-05 od 30. lipnja 2016., kojom se odbija zahtjev za rješavanje spora korisnika [redacted] i operatora javnih komunikacijskih usluga VIPneta d.o.o. u cijelosti kao neosnovan.

Tužitelj je protiv osporene presude izjavio žalbu iz razloga jer u istoj nije sagledano niti utvrđeno stvarno činjenično stanje. U tužbi tužitelj iznosi slijed radnji i činjenica, koje su započete 31. srpnja i 31. kolovoza 2015., kada je B.net svojom krivnjom izdao pogrešne račune (koje je kao takve podmirio), te u bitnom navodi kako je imenovani operator izdao neispravne račune, izdao opomenu bez postojanja izvornih računa na koje bi se opomena pozvala, odbio ga informirati i komunicirati s njime radi pojašnjenja sporne situacije, bespravno ga isključio i uskratio usluge za koje ga i dalje tereti, 79 dana priječio (njega i obitelj) da putem postojećeg telefonskog priključka koriste telekom usluge (Internet, telefon, TV), te je u istom vremenskom razdoblju bez zakonske osnove priječio ugovaranje tih usluga s drugim teleoperatorom, čime ga je prisilio da ustanovi i uvede novi telefonski priključak. Navodi kako nije niti pravnik, niti odvjetnik, pa ne zna da li naprijed opisana ponašanja davatelja usluga prema korisniku imaju utemeljenja na nekim od propisa i odrednica iz ugovornih odnosa telekom operatora, HAKOM-a ili zakonom propisanim okvirima Republike

Hrvatske, ali smatra da su u njegovom slučaju grubo narušena korisnička, zakonska i ljudska prava od strane moćnih institucija iz telekom biznisa. Slijedom navedenog, predlaže ovom Sudu da izvrši uvid u informacije i činjenice koje su predmet spora, a koje je naveo u ovoj žalbi, te dokumentirao u prethodnim postupcima, a nakon toga ukine osporenu presudu prvostupanjskog upravnog suda.

Tuženik, u odgovoru na žalbu, prigovara svim navodima iz žalbe, ističući kako je prvostupanjski sud u provedenom upravnom sporu utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite i pravilne prvostupanjske presude. Naime, tuženik je utvrdio da je B.net postupio sukladno odredbama pretplatničkog ugovora, odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK) i Općim uvjetima poslovanja, te da tužitelj nije zakinut u postupku rješavanja spora niti postoji potreba za regulatornim djelovanjem tuženika ili za pokretanjem postupka inspekcijskog nadzora. Dodaje kako niti tijekom upravnog postupka, a niti tijekom upravnog spora, tužitelj nije dokazao svoje navode koji se odnose na neprofesionalno poslovanje imenovanog operatora, nepostojanje razloga, odnosno neopravdanog isključenja usluge, izdavanja prvo odobrenja, pa zatim opomena, te pitanje u vezi raskida pretplatničkog odnosa i računa za modem. Stoga, tuženik smatra da je pravilno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje, te na ispravan način primijenio odredbe zakona, zbog čega predlaže ovom Sudu da žalbu tužitelja odbije kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba, u odgovoru na žalbu, žalbene razloge smatra u cijelosti neosnovanim, jer tužitelj nije tijekom provedenog postupka ničim dokazao svoje navode iznesene u tužbi. Ističe da je u provedenom postupku pravilno utvrđeno činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje ispravno je primijenjeno materijalno pravo, te donesena valjana presuda, uz napomenu da ni tuženik ni zainteresirana osoba niti na koji način nisu povrijedili prava tužitelja, već su svoje postupanje temeljili isključivo na primjenjivim propisima, radi čega predlaže ovom Sudu žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud pravilno postupio kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja, pri čemu je za svoju odluku naveo valjano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Naime, iz podataka sveza spisa proizlazi da je prvostupanjski upravni sud osporenu presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja pojedinačne odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora, nakon čega je osnovano zaključio da rješenjem tuženika nisu povrijeđene relevantne odredbe ZEK-a i Općih uvjeta poslovanja zainteresirane osobe, a na koje se izrijekom poziva, kao niti odredbe pretplatničkog ugovora (sastavni dio kojeg čine Opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje je ugovor sklopljen).

Na drukčiji zaključak ne ukazuju ni žalbeni navodi, kojima tužitelj ponavlja razloge navedene u tužbi, te inzistira na neprofesionalnom ponašanju djelatnika zainteresirane osobe prilikom rješavanja nastalog spora, pritom upirući na njezin jači položaj (velike institucije) u odnosu na njega (običnog građanina). Navedeni prigovori, međutim, nisu od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari, jer razlozi na koje tužitelj ukazuje nisu ujedno i zakonom propisani razlozi koji bi dopuštali poništavanje zakonitog rješenja tuženika, u cijelosti utemeljenog na odredbama naprijed citiranog materijalnog prava, a na koju okolnost se osvrnuo već i prvostupanjski sud detaljnim, argumentirano obrazloženim razlozima, koje prihvaća i ovaj Sud.

Kako je, dakle, iz dokaza pribavljenih u postupku razvidno da je osporena presuda donesena temeljem pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pravilnom primjenom mjerodavnog materijalnog prava, a koji zaključak nije doveden u sumnju ni žalbenim navodima tužitelja, jer tužitelj niti u žalbi određeno ne navodi koje bi to odredbe pretplatničkog ugovora i Općih uvjeta poslovanja bile povrijeđene opisnim postupanjem zainteresirane osobe, to ovaj Sud nema pravne mogućnosti za usvajanje žalbe.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 14. studenog 2019.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašten službenik

Tanja Nemčić

